

Harm Pieter zit op de bovenste tak van de allerhoogste boom in het bos. Hier heeft hij een prachtig uitzicht over het bos en over de huizen aan de rand van het dorp. Een kwartiertje geleden is de zon ondergegaan. Het begint nu snel donker te worden. Harm Pieter houdt van de nacht. Hij is een bosuil. En net als alle andere uilen is hij een nachtdier dat juist in het donker heel goed kan zien. Eergisteren nog woonde Harm Pieter in het nest van zijn ouders in de grote holle boom ietsje verderop. Maar gisteren vond hij zichzelf volwassen genoeg om een eigen plekje te zoeken en koos hij deze grote eik uit. Hier heeft hij vandaag de hele dag in geslapen.

Harm Pieter kan haast niet wachten tot het helemaal donker is. Hij heeft grote plannen voor de komende nacht. Vannacht wil hij namelijk de grote, wijde wereld bekijken. Om te beginnen gaat hij naar de huizen aan de rand van het dorp. En daarna nog verder. De kerktoren bijvoorbeeld of de grote fabriek. De wereld is zoveel groter dan het bos van zijn ouders. En Harm Pieter is vastbesloten de hele wereld te verkennen. Dus slaat hij - zodra het helemaal donker is - zijn grote roodbruine vleugels uit en vliegt hij naar het eerste huis van het dorp. Hier gaat hij op de nok van het dak zitten. "Best een mooi uitzicht", denkt Harm Pieter. "Wat kan ik ver kijken. En die dakpannen zien er van dichtbij toch heel anders uit. Maar wat zie ik daar? Wat is dat voor vierkant ding hier boven op het dak? Dat ziet er interessant uit." Harm Pieter heeft de schoorsteen van het huis ontdekt. Maar hij weet natuurlijk niets van schoorstenen, kachels en open haarden.... Hij besluit het vierkante ding eens beter te bekijken. Er zit een rond gat in de schoorsteen. Het lijkt wel een beetje op het nest van zijn ouders in de grote holle boom. Zou hij hier ook in kunnen kruipen? Hij probeert het maar eens.

Voorzichtig kruipt Harm Pieter in de schoorsteenpijp. Het voelt er prettig, veilig en beschut. Inderdaad, precies zoals vroeger in het nest bij zijn ouders. Eventjes blijft hij nog hier. Maar dan moet hij toch echt verder. Want de nacht is zo voorbij en hij wil nog zoveel meer..... Maar wat is dat? Dat is raar! In een schoorsteenpijp kun je wel in kruipen, maar je kunt er niet meer uit. Wat Harm Pieter ook probeert, het lukt hem niet om uit het gat weer naar boven te komen. In paniek probeert hij zijn klauwen in de wand van de pijp te slaan. Maar helaas, dat lukt niet. De schoorsteenpijp is veel te glad. Zijn pootjes vinden geen enkel houvast en glijden gewoon over de gladde wand heen. "Dan moet ik maar proberen mijn vleugels uit te slaan", denkt Harm Pieter. "Per slot van rekening ben ik een vogel en kan ik vliegen." Maar helaas, ook dat lukt niet. De schoorsteenpijp is veel te nauw. Er is geen ruimte om zijn vleugels uit te slaan. En tot overmaat van ramp glijdt hij ook nog een stukje verder naar beneden. Wel, dit is niet leuk meer. Bovendien stinkt het in de schoorsteen en is het er vies en stoffig. De ontdekking van de grote, wijde wereld had Harm Pieter zich héél anders voorgesteld. Daar zit hij nu. Gevangen in een pijp waar hij niet meer uit kan. Erger nog, door al zijn geworstel, glijdt hij steeds een stukje verder naar beneden. Steeds verder weg van het gat waardoor hij naar buiten zou moeten..... Zal hij hier de rest van zijn leven moeten zitten? Wachten tot hij dood gaat? O, o, wat is dit erg.

Maar wat is dat? Opeens wordt Harm Pieter bij zijn staart gepakt en nog een stukje verder naar beneden getrokken. Hij raakt er helemaal van in paniek. Maar voordat hij beseft wat er gebeurt, is hij via de schoorsteenpijp in de open haard belandt in de kamer van het huis. Snel wil hij weg vliegen, want bosuilen horen natuurlijk niet binnenin een huis. Maar vliegen gaat helemaal niet. Grote handen houden hem stevig vast. O wat is Harm Pieter bang. En wat ziet hij er gek uit? Zijn veren die gisteren nog een prachtige roodbruine kleur hadden, zijn nu helemaal zwart. Wat er daarna gebeurt, daar begrijpt Harm Pieter helemaal niets meer van. Het lijkt wel of het warm water regent. Hij wordt helemaal nat. Nog veel natter dan laatst toen het zo hard regende in het bos. En tot overmaat van ramp gieten de grote handen iets over hem heen waardoor er allemaal schuim uit zijn veren komt. Harm Pieter wordt gewassen. Alle roet uit de schoorsteen zit nu in zijn veren. En dat moet er uit.

Harm Pieter vindt dit helemaal niet leuk. Hij is boos en bang en doet daarom zijn uiterste best om te ontsnappen. Hij klappert met zijn vleugels en krabt met zijn poten. Maar dat helpt helemaal niets. De grote handen blijven hem stevig vasthouden. Met een gote handdoek wordt hij even later droog gewreven en in een kooi gestopt. En omdat hij hier toch niet meer uit kan, kruipt hij helemaal naar het verste hoekje van de kooi. Het duurt niet lang of Harm Pieter slaapt. Van een hele nacht in een schoorsteenpijp zitten en een stevige wasbeurt naderhand, wordt je heel erg moe.

Tegen de avond wordt hij wakker doordat iemand de kooi optilt, naar de rand van het bos brengt en het deurtje open zet. Voorzichtig hipt Harm Pieter naar buiten. En dan.... is hij vrij! Hij vliegt en vliegt en vliegt. En als hij uitgevlogen is, landt hij op zijn geliefde plek: de bovenste tak van de allerhoogste boom van het bos. Wat is hij blij. Hij is weer thuis. Was me dat een avontuur, zeg! Daar moet hij even van bijkomen. De komende nacht blijft hij daarom thuis, gewoon in het bos, waar alles bekend en veilig is.

HARM PIETER

door José Mangelsdorf

en
de grote
wijde wereld